

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: ...-...-.../...-...

Датум: 29.09.2020.године

Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17), члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 96/16, 24/17, 7/18 и 69/18), одлучујући о жалби АА, судије Прекршајног суда у ..., изјављене против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства бр....-...-.../...-... од 03.07.2020. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 29.09.2020. године донео је већином гласова

РЕШЕЊЕ

I

УСВАЈА СЕ жалба АА, судије Прекршајног суда у ..., па се **ПРЕИНАЧАВА** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../... од 03.07.2020. године у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији, па се АА, судији Прекршајног суда у ..., због извршеног дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 7. Закона о судијама изриче дисциплинска санкција

ЈАВНА ОПОМЕНА

II

У преосталом делу потврђује се решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године.

Образложење

Решењем Дисциплинске Комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године, усвојен је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 10.09.2019.године, против АА, судије Прекршајног суда у ..., због тога што је:

у периоду од 15.11.2016. године до 25.02.2019. године поступајући у више предмета Прекршајног суда у ... неоправдано одуговлачио поступке, иако се ради о предметима који захтевају ажурност у поступању с обзиром на кратак рок за наступање апсолутне застарелости за вођење прекршајног поступка, на тај начин што је:

- у предмету Прекршајног суда у ... Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 08.09.2016. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр. .../... од 13.10.2016. године, судија АА је у поступку предузео прву следећу радњу тек дана 31.05.2017. године, након чега је предузимао радње у поступку до 16.08.2017. године, а након овог периода је тек дана 26.04.2018. године упутио позив за саслушање сведоку, који је и саслушан дана 11.05.2018. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 21.09.2018. године када је донето решење о обустави поступка Пр. .../... од 21.09.2018. године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у ... Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 08.09.2016. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр. .../... од 13.10.2016. године, судија АА је у поступку предузео прву следећу радњу тек дана 31.05.2017. године, након чега је предузимао радње у поступку у периоду од 31.05.2017. године до 16.08.2017. године, да би након овог периода тек дана 17.04.2018. године и дана 14.05.2018. године послао поновљене позиве сведоку, која је и саслушана дана 21.05.2018. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 21.09.2018. године када је донето решење о обустави поступка Пр.../... од 21.09.2018. године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у ... Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 08.01.2016. године и након доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр. .../... од 04.02.2016. године, судија АА је у поступку прву следећу радњу предузео тек дана 08.09.2016. године, те у периоду од 25.10.2016. године до 18.04.2017. године са већим временским размацима предузимао радње у поступку, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 19.07.2018. године када је донето решење о обустави поступка Пр. .../... од 19.07.2018.године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у ... Пр. бр. .../... а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 31.12.2015. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр. бр. .../... од 20.01.2016. године, те након што је судија ББ дана 28.10.2016. године упутила позив окривљенима за саслушање заказано за 24.11.2016. године, судија АА који је био задужен предметом је након тога прву следећу радњу у поступку предузео тек дана 22.09.2017. године, да би затим предузео још само једну радњу дана 18.10.2017. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу

све до 19.07.2018. године када је донето решење о обустави поступка Пр.бр.../... од 19.07.2018. године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 17.03.2016. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр.бр.../... од 04.04.2016. године, судија АА је је прву следећу радњу у поступку предузео тек дана 07.09.2016. године, а потом поступао у предмету до 15.11.2016. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 19.07.2018. године када је донето решење о обустави поступка Пр. .../... од 19.07.2018. године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 01.03.2017. године и допуне захтева од 03.03.2017. године те доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр.бр.../... од 07.07.2017. године, судија АА је у поступку предузимао радње до 08.09.2017. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 04.02.2019. године, а након тога је дана 25.02.2019. године донето решење о обустави поступка Пр. .../... од 25.02.2019. године због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка,

- у предмету Прекршајног суда у Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 03.05.2017. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр.бр.../... од 15.05.2017. године, судија АА је предузео следећу радњу у поступку дана 17.05.2017. године, а након чега није предузео ниједну процесну радњу све до 14.12.2018. године,

- у предмету Прекршајног суда у Пр. бр. .../..., а након подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 13.07.2017. године и доношења решења о покретању прекршајног поступка Пр.бр.../... од 01.09.2017. године, судија АА је у поступку предузимао радње у периоду од 13.10.2017. године до 13.03.2018. године, након чега није предузео ниједну процесну радњу све до дана 06.12.2018. године када је донета пресуда Пр.../... од 06.12.2018. године, против које је дана 13.12.2018. године изјављена жалба, а дана 29.01.2019. године Прекршајни апелациони суд - Одељење у ... је донео решење Прж. .../... од 29.01.2019. године којим се преиначује пресуда Прекршајног суда у ... Одељење у ... Пр.бр.../... од 06.12.2018. године и обуставља поступак из разлога што је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка,

- чиме је извршио дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, и изречена му је дисциплинска санкција умањење плате у износу од 20% на период од 4 (четири) месеца.

Против решења Дисциплинске комисије благовремено је жалбу изјавио АА, судија Прекршајног суда у

У жалби се наводи да се решење побија због повреде правила поступка које су могле имати утицај на доношење законитог и правинлог решења, због погрешног и непотпуног утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке изречене дисциплинске санкције. Судија у жалби наводи да је до не предузимања процесних радњи у оптималним роковима, дошло због изузетне преоптерећености у периоду који обухвата дисциплинска пријаве. Даље се у жалби

наводи да дисциплинска пријава носи датум 18.03.2019. године, која је достављена Високом савету судства 17.04.2019. године. Истакао је да претпоставља да би се стекао утисак како је дисциплинска пријава састављена пре завршетка конкурса за избор председника прекршајних судова, односно да дисциплинска пријава нема никакве везе са кандидатуром коју је поднео за председника Прекршајног суда у Навео је да подносилац дисциплинске пријаве, пре него што је почела да набраја и појединачно образлаже застареле предмете, наводи да је прегледом и увидом у предмета којима је он био задужен установила застарелост таксативно наведених предмета, а исти предмети су тек дана 11.04.2019. године однети из Одељења прекршајног суда у ... у седиште суда према списку предмета који је затражен од стране председника суда да се пронађе, издвоје и предају лицу које по њих дође. Уз изјашењење о дисциплинској пријави достављена је и фотокопија списка од 70 предмета. Наведени предмети су по наређењу председника суда тражени а да притом о томе није био обавештен иако је председница суда претходног дана обавила разговор са њим и није га обавестила да је потребно да јој се доставе предмети на увид. Истакао је да ово напомиње из разлога због тога што подносилац пријаве у дисциплинској пријави тврди да је прегледала и извршила увид у предмете и дисциплинску пријаву на основу прегледа и увида предмета сачинила дана 18.03.2019. године, на основу контроле методом случајног узорка. Поређењем бројева предмета који су таксативно наведени у дисциплинској пријави и бројева предмета из списка, види се да се ради управо о предметима који су из Одељења у ... однети у време када је био одсутан, а да о томе није ни био званично обавештен. У жалби се даље наводи да је председник суда у уводном делу дисциплинске пријаве изоставила податак да је он без икаквог образложења и разлога премештен у седиште у ... у јануару месецу 2010. године, где је радио до маја месеца исте године, када је поново без објашњења враћен у Одељење прекршајног суда у Навео је да је од октобра до децембра 2009. године био упућен на испомоћ у Орган за прекршаје у ..., а у Органу за прекршаје у ... остала судија ВВ, која се разболела, тако да у том периоду је Орган за прекршаје у ... остао без судије, а што је довело до тога да је након реформе правосуђа и оснивања Прекршајног суда у ..., у чији састав је уврштено Одељење суда у ... а које одељење је пренело у 2010. години 746 предмета. Поред изузетно великог броја пренетих предмета из 2009. године, из године у годину је растао прилив предмета, тако иако је решаван велики број предмета и даље се у следећу годину у Одељењу у ... преносио веома велики број нерешених предмета, односно судија је започињао годину са бројем од око 700-900 нерешених предмета из претходне године. Истакао је да је у 2010. години имао у раду 2088 предмета, у 2011. години је имао 2295 предмета, у 2012. години 2271 предмет, у 2013. години имао је 1776 предмета, у 2014. години у раду је имао 1945 предмета, у 2015. години је имао 2018 предмета, у 2016. години је имао 1707 предмета, у 2017. години је имао у раду 1531 предмета и у 2018. години 1216 предмета, што указује на његову преоптерећеност великим бројем предмета у раду и да је у току напред изнетих осам година имао највише предмета у раду или био је други по реду по броју предмета, а за разлику од осталих судија није имао помоћ судијског помоћника или приправника, који су радили у седишту суда. Навео је да је 2016. годину започео са пренетих 937 предмета и за ту годину остварио 194,59% норму, 2017. годину је започео са 790 пренетих предмета и остварио норму од 187%, 2018. годину започео је са 562 пренета предмета а остварио норму од 154% норму. Истакао је да он није заостајао у броју решених предмета у односу на остале судије и да је проценат извршења норму преко 100%. Судија у жалби даље

наводи да осим редовних предмета, сваке године од 2010. године, па надаље, пристизао је велики број захтева за пружање правне помоћи, просечно годишње око 300 захтева. Истакао је да у Одељењу прекршајног суда у ... ради један судија, један записничар, један референт извршења казни, један референт уписничар и један стражар. Навео је да је у Одељењу рад отежан јер када било који од запослених користи годишњи одмор или боловање долази до застоја у раду, а из седишта суда се не одређује замена или попуна Одељења, јер према речима председника суда не може да одреди замену јер нема аутобуске линије. Истакао је да је подносилац дисциплинске пријаве навео да је ангажована судија ББ, како би се растеретио број предмета којим је задужен. Посебно је указао да је судија ББ преузела предмете који су набројани у прилогу дисциплинске пријаве дана 25.11.2016. године и то 130 предмета, од којих је решила око 60, а остали предмети су крајем маја месеца следеће године њему враћени, та да му се замера да у предметима Пр. бр.../..., Пр.бр.../... и Пр.бр.../... предузео радње тек у августу или септембру исте године иако се зна да се у јуну, јулу и августу месецу користе стари и нови годишњи одмори. Податак да у предмету нису предузимане процесне радње после доношења решења о покретању поступка у року од пет месеци говори управо о томе да је он био преоптерећен великом бројем предмета због чега је намера била да се судија ББ упути као испомоћ. У жалби судија истиче да констатација наведена у дисциплинској пријави да се радило о великом броју застарелих предмета, подносилац пријаве не наводи о којем се то великом броју застарелих предмета ради. До продужених рокова у којима су вршене процесне радње у свим наведеним предметима у дисциплинској пријави дошло је искључиво због изузетне преоптерећености јер није имао помоћ судијског помоћника, такође није имао замену у време одсуства записничара, иако су уложени изузетни напори и у таквим отежаним условима решен је велики број предмета и норма је била преко 100%, те да није заостајо у броју решених предмета у односу на остале судије у Прекршајном суду у Судија је у жалби истакао да у редовним контролама непосредно вишег суда, према извештајима који су достављени свим судијама, а које контроле су рађене на бази случајног узорка и код других судија Прекршајног суда у ... уочени су и апострофирани предмети где је дужи рок од оптималног између процесних радњи или да по доношењу решења о прекиду поступка до наступања застарелости нису предузимане процесне радње, а да ни против једног судије није покретан дисциплински поступак. Судија је истакао да је Прекршајни Апелациони суд у ... оценио његов рад оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију „ за период од 01.07.2015-23.02.2018. године. Навео је да судијску функцију обавља више од 30 година у малој средини где је добро познат подносиоцима захтева, полицији, инспекцији и локалној самоуправи, који могу да посведоче о томе како је обављао функцију судије прекршајног суда у досадашњем периоду. Посебно је у жалби указао да није било примедби на његов рад нити су вођени било какви поступци, а из саме дисциплинске пријаве се види колико је предмета имао у раду, колико је било оптерећење великим бројем предмета у раду, те да наведени предмети у којима је наступила застарелост, којих је сразмерно изузетно мало у односу на број благовремено решених предмета и преко прописане норме која износи 60 предмета месечно, не може створити слику о његовом раду какву покушава да представи подносилац дисциплинске пријаве, која је поднета након тога што је затворен конкурс за председника прекршајних судова, која је на том месту од 2010. године, што као вршилац функције, што као председник суда, па ову дисциплинску пријаву, у којој је наведено да функцију обавља

несавесно и тиме тешко нарушава углед суда и поверење јавности у судство, доживљава као покушај дискредитације. У односу на услове рада, кадровску оспособљеност, велики прилив предмета и број благовремено решених предмета у односу на број застарелих предмета, навео је да судијску функцију обавља савесно и одговорно и да се на може говорити о томе да је у било ком предмету постојала намера да се процесне радње не предузимају благовремено. Навео је да није заслужио да се против њега подноси дисциплинска пријава, да се оглашава одговорним због тога што је наводно неоправдано одуговлачио поступке. Радило се искључиво о томе да је био енормно оптерећен, да је и поред тога остваривао норму која је износила 194,5%, 187,62% и 154,16% и да је уз изузетан напор и труд решио све предмета које је физички могао да дотакне.

Судија је предложио да у колико Савет нађе да постоји његова одговорност, да на основу изнетог а према утврђеном чињеничном стању, није заслужио да буде кажњен дисциплинском санкцијом умањење плате у износу од 20% на период од 4 месеца, те да би јавна опомена у довољној мери утица на њега у престојећем периоду вршења судијске функције.

Високи савет судства је о поднетој жалби одлучивао у смислу одредбе члана 13. став 1. алинеје 11. Закона о Високом савету судства, члана 98. Закона о судијама, као и члана 37. и 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је нашао да је жалба судије изјављена у делу против одлуке о дисциплинској санкцији основана и исту у том делу усвојио, преиначио решење Дисциплинске комисије и судији за извршење дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка изрекао дисциплинску санкцију јавну опомену. Наиме, из списка Дисциплинске комисије број: ...-...-.../...-... је утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против кога је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 10.09.2019. године, због извршења дисциплинског прекршаја из члана 90. став 1. алинеје 7. Закона о судијама, те оценом доказа, утврдила да у радњама судије против којег је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, постоје елементи дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 7. Закона о судијама с обзиром да су остварени како објективни тако и субјективни елементи дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 7. Закона о судијама, односно да је судија несавесно вршио судијску функцију.

Као разлоге за донету одлуку Дисциплинска комисија је навела:

Имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је нашла да је неспорно да је судија АА, као судија Прекршајног суда у ... био задужен предметима наведеним под пословним бројем у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка и да је предузимао радње на начин како је то наведено у самом предлогу или пропуштао да предузме радње у одређеном временском периоду, као и да је у свим предметима наступила застарелост за вођење прекршајног поступка доношењем решења о обустави поступка, према датумима који су наведени у предлогу за вођење дисциплинског поступка. Наведене неспорне

околности произилазе из неоспорених изведених доказа и то службених белешки Дисциплинског тужиоца Високог савета судства уз које су приложене фотокопије списка прекршајних предмета.

Спорно је да ли је судија неоправдано одуговлачио прекршајни поступак што је за последицу имало наступање застарелости за вођење прекршајног поступка, односно да ли је својим нечињењем у виду пропуштања предузимања потребних процесних радњи проузроковао одуговлачење поступка и застарелост вођења прекршајног поступка или је одуговлачење поступка последица објективних околности у виду преоптерећености судије у раду.

Ради провере изјашњења судије АА да је до одуговлачења прекршајних поступака дошло услед преоптерећености судије у раду, Комисија је извршила увид у извештаје о раду судије против кога се води дисциплински поступак и осталих судија Прекршајног суда у ... за период 2016., 2017., 2018. године и 5 месеци 2019. године. На почетку извештајног периода за 2016. годину судија АА је имао у раду 937 предмета, што је знатно више од осталих судија (четворо судија) код којих се тај број креће од 356 до 698. Са приливом од 770 предмета (код осталих судија прилив креће од 814 до 1100 предмета) укупно је имао у раду 1707 предмета (док се код осталих судија тај број креће од 1251 до 1798 предмета), да је укупно решио 790 предмета (док се код осталих судија тај број креће од 337 до 867 предмета), да је наступила застарелост у 79 предмета (а код осталих судија се тај број креће од 34 до 140 предмета). Из извештаја о раду за 2017. годину произилази да је са месечним приливом од 742 предмета (код осталих судија тај број се креће од 709 до 954 предмета) имао у раду 1532 предмета (док се код осталих судија тај број креће од 1226 предмета до 1514 предмета) и да је укупно решио 578 предмета (док се код осталих судија тај број креће од 331 до 548 предмета), да је укупно застарело 89 предмета (код осталих судија тај број износи 43, 57, 78 и 159 предмета). У извештајном периоду о раду за 2018. годину, судија је имао прилив од 654 предмета (остале судије су имале прилив од 72, 667, 722 и 560 предмета), да је укупно имао у раду 1216 предмета (док се код осталих судија тај број креће од 293 до 1243), да је укупно решио 794 предмета, (а остале судије 293, 826, 879 и 933), док је судији застарело 52 предмета, а осталим судијама 14, 38, 50 и 58 предмета. Из петомесечног извештаја о раду за 2019.годину произилази да је судија имао прилив од 183 предмета и укупно је имао у раду 547 предмета, а решио је 320 предмета.

Што се тиче одсуства судије са посла, из изведених доказа произилази да се ради о редовном одсуствовању због коришћења годишњег одмора и краћем одсуствовању у трајању од неколико радних дана, тако да је у 2018.години судија против кога се води дисциплински поступак имао 200 радних дана, у 2017. години 197 радних дана, а у 2016. години 188 радних дана.

Увидом у записник са седнице свих судија од 28.12.2016. године, између осталог, се утврђује да је председник Прекршајног суда, по налогу председника Прекршајног апелационог суда, извршила непосредан увид у рад судија Прекршајног суда у ... и то 20 предмета по судији – нерешене, нерешене старе, застареле, укинуте, из других разлога обустављен поступак и предмете на извршењу, а да прекиде није контролисала. Предмет контроле је био рад судија у периоду од 01.01.2015. године до 31.12.2015. године. Највеће неправилности су уочене у раду судије АА, где су у преко 90% прегледаних

предмета уочене веома озбиљне неправилности у његовом раду које се односе на то да именовани судија у појединим предметима и то углавном у предметима из области јавног реда и мира по годину дана и више није предузимао ни једну процесну радњу, што је довело до застарелости великог броја предмета, посебно предмета у којима су ангажовани браниоци, због чега су настали и велики трошкови који се односе на одбрану окривљеног, да именовани судија у Прекршајни апелациони суд доставља предмете по жалби у којима је већ наступила застарелост права на вођење прекршајног поступка у великом броју случајева, због чега је Прекршајни апелациони суд принуђен да доноси решења којима се првостепена пресуда преиначава у обуставу због застарелости, да у тим предметима као и у већини предмета судије АА није предузимана процесна радња по 11 месеци и више, те је судија у последњи моменат пред застару доносио пресуде и застареле предмете слао у Прекршајни апелациони суд, да судија АА незаконито поступа и у предметима у којима је окривљени непознат на адреси, те у овим предметима не тражи проверу адресе него окривљеног позива по 5 пута, након чега мимо закона издаје наредбе за његово довођење по којој се извештава да се окривљени налази на фиктивној адреси, након тога наставља са позивањем окривљеног више пута и поновним издавањем наредбе, док у предметима у којима мора да поступа где су доступни и окривљени и сведоци то не чини у веома дугом периоду доводећи на тај начин велики број предмета у застарелост. С обзиром на то да се сматра да су благовремено предузете оне процесне радње које се предузимају на 3 месеца, а да се све радње предузете преко 5 месеци сматрају неблаговременим, председник је непријатно изненађен радом у предметима Одељења у Судија АА је навео да он има више примљених предмета, а не како је наведено у извештају за 2016.годину са којом се тврдњом нико од судија није сложио.

Из записника са седнице свих судија од 15.05.2017. године, између осталог, се утврђује да је председник Прекршајног суда обавестила судију АА да ће поднети дисциплинску пријаву Дисциплинском тужиоцу против њега јер преноси велики број предмета, бира предмете које ће решавати и то све лакше предмете, а предузима процесне радње на 10-11 месеци, због чега наступа апсолутна застарелост за вођење поступка и настају велики трошкови због чега му је скренута пажња од стране председника Апелационог суда, а на колегијуму су се више пута договарали да се тако не поступа, нагласивши да су све судије подједнако оптерећене и да ажурно решавају предмете, док он то не ради, иако је судија ББ два пута била упућивана у одељење у ... на испомоћ, 9 месеци 2013. године и 6 месеци ове године (2017. године), када јој је и дао највише предмета из области јавног реда и мира који се не могу у том периоду решити, што ствара неравноправан положај судија јер није подједнака оптерећеност предметима, на шта је судија АА изјавио да се не слаже са председницом јер он ради и има норму.

Увидом у записник са седнице свих судија од 30.11.2017. године, између осталог, се утврђује да је разматран извештајни период од 01.01.2017. године до 29.11.2017. године, да је и даље велики број пренетих предмета из претходног периода у Одељењу у ..., да судија АА не води рокове што би му знатно помогло у раду и убрзало предузимање процесних радњи, са којом констатацијом се судија АА условно и сложио. Највећи број притужби странака је управо на рад судије АА и на одуговлачење поступка, да се око 90% притужби које су стигле у суд односе управо на рад именованог судије,

приметила је да се рокови не поштују, да нема никаквог оправдања да се у појединим предметима наредна процесна радња предузима након једне године или 6 месеци, те да ће у том смислу морати да тражи да се изврши ванредна контрола рада суда.

Из записника са колегијума одржаног дана 24.04.2018. године, између осталог, се утврђује да је седница свих судија Прекршајног суда у ... једногласно дала негативно мишљење за судију АА за избор за судију Прекршајног апелационог суда јер по мишљењу свих судија исти не испуњава услове да часно, поштено, стручно и достојно врши судијску функцију.

Увидом у записник са седнице свих судија одржане дана 20.12.2018. године, између осталог, се утврђује да је председник суда поново указала судији АА да се његов рад у извештајима понавља као неправилан, да се неправилности огледају у томе што се процесне радње не предузимају благовремено, те да ће његов рад бити предмет наредних контрола.

Увидом у фотокопију списка предмета Прекршајног суда у ... Пр.бр.../..., утврђује се да је судија АА донео пресуду под наведеним пословним бројем дана 06.12.2018. године, којом је огласио одговорним правно и физичко лице за прекршаје из члана 180 став 1 тачка 38 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а окривљено одговорно лице у правном лицу због прекршаја из члана 180 став 1 тачка 38 истог Закона, па им је изрекао опомену због радњи извршених дана 15.12.2016.године. Како је пресуда донета 9 дана пред наступање застарелости вођења прекршајног поступка, Прекршајни апелациони суд је решењем од 29.01.2019.године поводом жалбе подносиоца захтева, а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду и обуставио поступак услед наступања апсолутне застарелости прекршајног гођења. Из службене белешке Дисциплинског тужиоца, сачињење након увида у оригиналне списе предмета, види се да је првостепена пресуда достављена окривљеном физичком лицу преко огласне табле суда дана 04.01.2019.године, по протеклу застарелости вођења прекршајног поступка.

Увидом у одлуку Прекршајног апелационог суда ... /...-... од 23.05.2018. године, утврђује се да је рад АА судије Прекршајног суда у ... ванредно вреднован оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију“ за период од 01.07.2015. године до 23.02.2018. године. У образложењу поменуте одлуке наведено је да је реч о ванредном вредновању, да је од председника Прекршајног суда у ... затражен материјал за вредновање рада судије, статистички извештај о квалитету и квантитету рада судије, да је обављен разговор са судијом, да су прибављени кориговани статистички извештаји, па је Комисија у оцењиваном периоду квалитет рада судије, за мерило проценат укинутих одлука у односу на укупан број донетих одлука, вреднован је појединачном оценом „изузетно успешан“, а мерило време израде одлуке, вреднован је појединачном оценом „успешно“. Комисија је имала у виду чињеницу да је по уваженом приговору, а након извршене провере, установљено да је судија израдио одлуку у 557 Пр предмета у времену дужем од 60 дана, али је ценила околност да је судија у периоду одређеном за вредновање имао у раду 9.750 предмета, да је у периоду за вредновање рада укупно донео 5.395 одлука, да нема судијског помоћника, те да је месечно радио дуплу норму имајући у виду да је проценат испуњења норме 199,51%. Комисија је ценила и наводе судије да при раду на предметима акценат увек ставља на спровођење процесних радњи, да би што мање предмета застарело у раду. Цењене околности су довеле до закључка

Комисије да су оне објективно отежавале рад судије, што је резултирало да одлуке у одређеном броју предмета буду израђене у року дужем од 60 дана. Квантитет рада је вреднован појединачном оценом „изузетно успешно“ имајући у виду збир остварених процената за сваку врсту предмета у односу на месечну норму у тим материјама који износи 143,90%.

Дисциплинска комисија је прихватила све писане доказе изведене по службеној дужности и на предлог страна у дисциплинском поступку као веродостојне, јер ничим нису оспорени од супротне стране у дисциплинском поступку.

По оцени Комисије, основано је указивање судије против кога се води дисциплински поступак да је у неким предметима који су му стављени на терет предлогом за вођење дисциплинског поступка наступила застарелост вођења дисциплинског поступка протеком 2 године од учињеног дисциплинског прекршаја. Дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, је трајни дисциплински прекршај који се врши нечињењем односно пропуштањем да се предузму потребне процесне радње све док се не предузме процесна радња или не утврди наступање застарелости вођења прекршајног поступка и у том смислу донесе одговарајуће решење. Дакле, у конкретном случају, застарелост почиње да тече престанком тог стања у виду нечињења. Судији против кога се води дисциплински поступак је стављено на терет неоправдано одуговлачење поступка у 22 предмета Прекршајног суда у У свим тим предметима је донето решење о обустави поступка због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, па како су у 14 предмета наведена решења донета пре 04.07.2020. године, када је одржано рочиште за дисциплинску расправу, то је протеком две године од извршења дисциплинског прекршаја наступила застарелост вођења дисциплинског поступка у тим предметима. Застарелост вођења дисциплинског поступка није наступила у предметима наведеним у изреци овог решења будући да су решења о обустави поступка због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка донета 19.07.2018. године (у предметима Пр.../..., Пр.../... и Пр.../...), дана 21.09.2018. године (у предметима Пр.../... и Пр.../...), у предмету Пр.../... решење је донето 14.12.2018. године, у предмету Пр.../... дана 25.02.2019. године, а у предмету Пр.../... је донета првостепена пресуда дана 06.12.2018. године.

Ценећи изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак као порицање дисциплинског прекршаја, Дисциплинска комисија исто није прихватила, налазећи да је управљено на избегавање дисциплинске одговорности, а из следећих разлога:

Стоји чињеница да је рад судије вреднован оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију“, за период од 01.07.2015.године до 23.02.2018.године, који се у већој мери поклапа са периодом који је судији стављен на терет, као време извршења дисциплинског прекршаја, али Комисија налази да ова оцена не искључује могућност да судија својим поступањем оствари биће дисциплинског прекршаја, те да буде оглашен одговорним за учињени дисциплински прекршај. Наиме, према Правилнику о критеријумима и мерилима, поступку и органима за вредновање рада судија и председника судова („Службени гласник РС“, број 81/14, 142/14, 41/15 и 7/16), на основу члана 37 и 39, комисија за вредновање рада судија, вреднује рад судија кроз критеријум

квалитета рада који је исказан кроз мерила проценат укинутих одлука и време израде одлука, и критеријум квантитета рада, кроз мерило испуњења месечне норме у предметима са којима је судија био задужен. За разлику од Комисије за вредновање Прекршајног апелационог суда, која на основу статистичког извештаја прибављеног од прекршајног суда и на основу разговора са судијом утврђује резултате рада за период вредновања, а по наведеним критеријумима, Дисциплинска комисија, као стално радно тело Високог савета судства, поступа по Правилнику о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, примењујући Закон о судијама којим су прописани дисциплински прекршаји, а у члану 89 су дефинисани општи елементи сваког дисциплинског прекршаја, несавесно вршење судијске функције или понашање недостојно судијске функције. Другим речима, Комисија за вредновање рада судије није узимала у обзир период у коме је трајао прекршајни поступак односно предузимање процесних радњи током прекршајног поступка, па Дисциплинска комисија налази да наведена одлука није од утицаја на одлуку да ли је учињен дисциплински прекршај.

Такође, стоји чињеница да је судија против кога се води дисциплински поступак био задужен већим бројем предмета у раду (као и остале судије Прекршајног суда у ...), те да је услед тога био дужан да процесне радње у предметима предузима у роковима који нису дужи од 3 до 5 месеци, према начелном ставу непосредно вишег суда. Комисија је имала у виду и да је судија решавао већи број предмета преко предвиђене норме, која предвиђа минимум успешности који је судија дужан да оствари (као и остале судије), али истовремено је имала у виду да се прилив предмета не може сматрати великим, јер је могао бити савладан испуњењем тзв. норме. Чињеница да је судија АА имао више предмета у раду од осталих судија је последица заостатка који датира још из 2009. године, на шта је судији указивано на седницама свих судија још током 2016. године, а што је исти порицао, неосновано наводећи да је задужен већим бројем предмета у односу на остале колеге, иако је одлукама председника суда одређен број предмета одузет судији и додељен у рад колегиници као врста испомоћи.

Судија против кога се води дисциплински поступак у предмету Пр.бр.../... није предузео ни једну процесну радњу у периоду од 1 године и 3 месеца, у предмету Пр.бр.../... у периоду од 1 године и 8 месеци, у предметима Пр.бр.../... и Пр.бр... у периоду од по 9 месеци, у предмету Пр.бр .../... у периоду од 1 године и 7 месеци, у предмету Пр.бр.../... у периоду од 1 године и 6 месеци, а у предметима Пр.бр.../... и Пр.бр.../... у периоду дужем од 4 месеца, при чему је у питању време од последње предузете радње па до доношења решења о обустави поступка услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка или дана доношења пресуде у предмету Пр.бр.../.... Следствено томе, Дисциплинска комисија налази да је судија против кога се води дисциплински поступак несавесно обављао судијску функцију и неоправдано одуговлачио прекршајне поступке, јер је реч о једном континуираном поступању судије у дужем временском периоду које се не може правдати краћим одсуствовањима записничара или мењањем записничара нити чињеницом да није имао судијског помоћника, будући да је један број предмета одузет судији и дат другом судији у рад, у смислу помоћи у решавању заосталих предмета. Судија је био свестан да прекршајни поступци захтевају ажурност у поступању због кратког рока застарелости и да је дужан да у сваком појединачном предмету предузме све потребне радње како не би наступила

застарелост вођења прекршајног поступка, као и да са дужном пажњом организује рад у свим предметима, стављањем предмета у евиденције и слично, како би спречио наступање застарелости вођења прекршајног поступка, што исти није учинио, па је пропуштањем да предузима потребне процесне радње у дужем временском периоду остварио објективне и субјективне елементе бића дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама.

Дисциплинска комисија је имала у виду да је у 8 предмета наведених у изреци решења наступила застарелост вођења прекршајног поступка и да је судија донео одговарајућа решења о обустави поступка, која чињеница је цењена као околност од значаја приликом доношења одлуке о врсти и висини дисциплинске санкције, а не као квалификаторна околност за постојање тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама. Наиме, тежак дисциплински прекршај постоји ако је услед извршења дисциплинског прекршаја из става 1 члана 90 Закона о судијама дошло до озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављања радних задатака у суду или до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, а нарочито застаревања предмета због несавесног рада судије. У диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка нису наведени законски елементи бића тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у виду тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство или озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављању радних задатака у суду, па је Дисциплинска комисија утврдила да су радњама судије остварени елементи основног дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама.

Дисциплинска комисија је изменила чињенични опис дисциплинског прекршаја наведен у предлогу за вођење дисциплинског поступка у погледу времена извршења дисциплинског прекршаја и исти уподобила резултатима доказног поступка, крећући се у границама предлога и поступајући у корист судије против кога се води дисциплински поступак. У доказном поступку Комисије је утврдила време извршења дисциплинског прекршаја у односу на предмете у којима није наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, у временском периоду, као у изреци решења, на начин да почетак периода представља најранији датум када је предузета последња процесна радња у датом предмету, након које у дужем периоду нису предузимане никакве процесне радње, све до доношења решења о застарелости (у предмету Пр.бр.../... дан 15.11.2016. године), а најкаснији датум представља дан доношења решења о обустави поступка због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка у предмету Пр.бр.../... дан 25.02.2019. године, тако да је време извршења одређено на период од 15.11.2016 године до 25.02.2019.године.

При одмеравању дисциплинске санкције, Комисија је као олакшавајућу околност ценила да судија против кога се води дисциплински поступак раније није дисциплински кажњаван, а што произилази из личног листа судије, нарушено здравствено стање због теже болести, што произилази из обимне медицинске документације која је приложена у дисциплинском поступку, из које се види да је судији извршена хируршка интервенција и одстрањен тумор на плућима, а од отежавајућих околности да у појединим предметима у дужем периоду, у трајању од преко 1 године, нису предузимане никакве процесне радње, услед чега је наступила застарелост вођења прекршајног поступка. Имајући у виду све околности које утичу на врсту и висину дисциплинске

санкције, Комисија налази да ће се изрицањем дисциплинске санкције у виду умањења плате у износу од 20% у трајању од 4 (четири) месеца у потпуности остварити сврха дисциплинске санкције и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће савесно обавља судијску функцију, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

Високи савет судства налази да је правилно утврђено чињенично стање од стране Дисциплинске комисије које је поткрепљено доказима изведеним током поступка и који су правилно цењени те да је на основу тако спроведеног доказног поступка и утврђеног чињеничног стања, правилно примењено материјално право.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања јасно произилази да судија у предметима који су наведени у изреци оспореног решења није предузимао процесне радње у оптималним роковима од три до пет месеци, према начелном ставу непосредног вишег суда који се односио на све судије тог суда, већ у појединим предметима који су наведени у изреци решења, није предузимао процесне радње дуже и од годину дана, што представља несавесно вршење судијске функције. Стога судија не може да овакво своје поступање правда тиме што је био задужен већим бројем предмета у раду, јер је управо због повећаног обима посла судији је било дозвољено да процесне радње предузима у року од три до пет месеци, што није чинио, већ је неоправдано одуговлачио поступке на начин како је то описано у изреци решења.

Високи савет судства ценећи одлуку о изреченој дисциплинској санкцији је нашао да је одлука о изреченој дисциплинској санкцији правилно донета, да су правилно цењене како олакшавајуће тако и отежавајуће околности приликом изрицања дисциплинске санкције, која је сразмерна извршеном дисциплинском прекршају. Међутим, како је у току другостепеног дисциплинског поступка по жалби на основу одредбе члана 94. став 4. Закона о судијама наступила застарелост вођења дисциплинског поступка за поступање судије у пет предмета и то: у предмету Пр.бр.../..., Пр.бр .../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../... и .../..., то да дисциплинска одговорност судије за дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка огледа се у поступању судије у три предмета и то: Пр.бр .../..., Пр. бр. .../... и Пр.бр. .../..., то је Високи савет судства преиначио оспорено решење у делу изречене дисциплинске санкције, и судији за извршење дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступака у три наведена предмета, изрекао дисциплинску санкцију јавну опомену, која је сразмерна тежини учињеног дисциплинског прекршаја, полазећи од тога да ће иста остварити сврху дисциплинског санкционисања и утицати на понашање судије да убудуће савесно обавља судијску функцију.

Како је судија у жалби предложио да у колико Савет нађе да постоји његова одговорност, према утврђеном чињеничном стању, да буде кажњен дисциплинском санкцијом јавном опоменом и да би јавна опомена у довољној мери утицала на њега у предстојећем периоду вршења судијске функције, то је Високи савет судства усвојио жалбу у овом делу и одлучио као у изреци решења.

Високи савет судства ценио је преостале наводе жалбе којим се указује да је судија био преоптерећен обимом посла, на услове рада и резултате његовог рада, на начин како је то описано у жалби, али исте није прихватио, с обзиром да су напред истакнути наводи већ изнети у току дисциплинског поступка, који су правилно оцењени

од стране Дисциплинске комисије приликом доношења одлуке у овој правној ствари, и не представљају нове околности које би утицалне на доношење другачије одлуке, те стога нису посебно образлагани приликом доношења овог решења.

Имајући у виду напред изнето одлучено је као у изреци решења.

СУДСТВА

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСКОГ САВЕТА**

Драгомир Милојевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.